

**Chương 477: Thảm Hoạ Cổng (29) - Vấn Đề Ở
Đảo Mokna**
(Số từ: 3235)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

13:49 PM 29/06/2023

Charlotte phát hiện ra rằng Pháo đài Mokna đã yêu cầu một lượng lương thực quá lớn trong một thời gian khá dài, đủ để gây nghi ngờ.

"Có thể là bởi vì những người sống sót sao?"

Trước câu hỏi của Harriet, Charlotte lắc đầu.

"Việc cần một kho lương thực dự trữ cho cả thường trú nhân và người tị nạn là điều đương nhiên. Tuy nhiên, kể cả khi xét đến điều đó thì vẫn là quá nhiều. Tôi có thể hiểu rằng họ cần rất nhiều lương thực để nuôi những người sống sót cho đến khi họ đến Edina... Nhưng nhìn vào dữ liệu cho đến nay, Fort Mokna đã yêu cầu và tiêu thụ nhiều thực phẩm hơn mức thực sự cần thiết, theo tính toán của tôi. Đây không chỉ là cung cấp lương

thực cho các chiến binh, mà còn là cung cấp lương thực cho những người tị nạn. Nếu chúng ta ước tính bao nhiêu những người tị nạn đã ở Fort Mokna và khi nào, chúng ta có thể dự đoán quy mô của các nguồn thực phẩm cần thiết, nhưng số lượng được yêu cầu và tiêu thụ luôn nhiều hơn mức cần thiết."

Trước những lời của Charlotte, Harriet nuốt khan. Cảm giác như một cuộc xung đột không mong muốn đang trở nên rõ ràng.

"Vì vậy, cậu đang nói rằng thực phẩm đang bị đánh cắp từ Fort Mokna?"

"Chà, tôi không chắc... Nhưng đúng là nguồn cung cấp đã được yêu cầu vượt quá mức cần thiết."

"Có thể người quản lý lĩnh vực phụ trách dự báo nhu cầu đã cố ý thổi phồng các con số?"

"Đó là một khả năng. Nhưng ngay cả khi vậy, họ có thể kiếm được gì với điều đó? Ngay cả khi họ đang tích lũy của cải một cách riêng tư tại Pháo đài Mokna, họ sẽ phải mang nó trở lại Edina,

nhưng làm sao họ có thể làm điều đó với thức ăn? Phải không? Có thể sử dụng tư nhân một vài con tàu? Và thậm chí nếu có thể, nó có thể đã mục nát vào lúc đó."

Điều gì có thể là lý do cho việc tham ô thực phẩm? Rốt cuộc, không có cách nào để lấy thức ăn khỏi Pháo đài Mokna khi nó đến.

Đúng là một số tham nhũng đã xảy ra ở Fort Mokna.

Từ quan điểm của lòng tham, nó chẳng có ý nghĩa gì.

Tuy nhiên, như trường hợp của toàn bộ lực địa hiện nay, thực phẩm là một nguồn tài nguyên vô cùng quý giá ở Edina. Do đó, nếu các nhà quản lý dính líu đến tham nhũng liên quan đến thực phẩm, họ cần bị nghiêm trị.

Charlotte lặng lẽ nhìn chăm chăm vào các tài liệu và con số trước mặt.

"Hừm..."

Có cái gì đó không đúng.

Nói chính xác, đã có điều gì đó không ổn trong một thời gian rất dài.

Nhưng cả Reinhardt và Harriet đều không biết rằng đây là một vấn đề. Họ thậm chí không biết rằng nhiều nguồn cung cấp đã được yêu cầu hơn mức cần thiết.

Ngay cả khi họ biết, nó sẽ không tạo ra sự khác biệt.

Vì là chiến trường nên có thể xảy ra những tình huống không lường trước được. Họ sẽ nghĩ rằng đó là vì họ muốn dự trữ nhiều thức ăn.

Họ tin tưởng Liana, vì vậy họ đã làm theo cách này.

Không có cách nào họ có thể nghi ngờ cô ấy.

Charlotte cũng không nghi ngờ Liana.

Chỉ là những con số là lạ.

Những con số được xác nhận trên các tài liệu là trung bình, ghi những giá trị kỳ lạ.

Nếu các giá trị kỳ lạ đã được ghi lại trung bình trong một thời gian dài, thì chắc chắn rằng có điều gì đó kỳ lạ đã xảy ra trong một thời gian dài.

Đọc tham nhũng và nghi ngờ giữa các con số.

Điều đó có thể xảy ra với Charlotte, nhưng với Reinhardt và Harriet thì không.

Tuy nhiên, đã có một vấn đề.

Đây là cuộc điều tra về khả năng tham nhũng liên quan đến Liana de Grantz, một trong những người quan trọng nhất trong số những người của Reinhardt.

Ngay cả khi không có vấn đề gì với Liana, thì việc điều tra Pháo đài Mokna cũng giống như điều tra lãnh thổ của Liana.

Tùy thuộc vào hoàn cảnh, có thể có những lúc hình phạt là cần thiết.

Nhưng cô ấy có quyền làm như vậy không?

"....."

Đó là lý do tại sao Charlotte đã hỏi Reinhardt trước khi rời đi.

Để làm rõ thẩm quyền của cô ấy và phạm vi của nó.

Reinhardt không chỉ đưa ra yêu cầu mà còn ra lệnh cho cô ấy.

Bằng cách nào đó, cô phải kiểm soát được nó.

Là nhiếp chính của Edina, Charlotte phải làm những gì Reinhardt ra lệnh.

Có tham nhũng thì phải điều tra, nếu cần trừng phạt thì phải thi hành.

Nếu Liana từ chối chỉ dẫn và mệnh lệnh của Charlotte, cô phải bắt cô ấy nghe theo.

"Tôi phải đến cảng Mokna."

Nếu Reinhardt đã bảo cô ấy đừng can thiệp vào nơi đó, cô ấy đã không đưa ra quyết định như vậy.

Tuy nhiên, vì Reinhardt đã ra lệnh cho cô ấy làm như vậy, cô ấy tin rằng mình phải thực hiện nhiệm vụ một cách chính xác.

Đó là những gì Charlotte nghĩ.

—Tại cảng Mokna, nơi đóng quân của các Hiệp sĩ của Thánh đoàn, Liana phụ trách họ.

Nhiệm vụ chính của họ là bảo vệ Cảng Mokna, và thứ hai, Liana sẽ đích thân dẫn đầu các cuộc thám hiểm đến các khu vực lân cận để giải cứu những người tị nạn đang chạy trốn khỏi quái vật hoặc đang lẩn trốn.

Số người mà Liana đã cứu cho đến nay là quá nhiều.

Tuy nhiên, Liana hiện tin rằng giá trị chiến lược của Cảng Mokna đã giảm đáng kể. Vì vậy, cô ấy muốn thành lập một căn cứ khác và sử dụng nó như một căn cứ tiền phương.

Trên thực tế, ban đầu, họ có thể giải cứu một số lượng đáng kể người tị nạn, nhưng giờ đây việc tìm kiếm những người sống sót gần đó ngày càng trở nên khó khăn.

Đó là lý do tại sao, không giống như lúc đầu, cho dù họ có tìm kiếm xung quanh và thám hiểm bao

nhieu, họ cũng chỉ có thể giải cứu dưới một nghìn người.

Đó là một điều tàn nhẫn để nói, nhưng điều đó có nghĩa là những người sống sót hầu như đã chết.

Số người có thể được giải cứu đã đạt đến giới hạn, và ngay cả khi họ di chuyển căn cứ, cũng không thể tìm thấy nhiều người sống sót như trước.

Căn cứ tiền phương, Port Mokna, đã mất tác dụng.

Charlotte và Harriet đến Cảng Mokna thông qua [dịch chuyển tức thời hàng loạt] do Lucynil, người đang cư trú tại Thủ đô Hoàng gia, cung cấp.

"Vậy đây là... Cảng Mokna..."

Nhìn thấy nơi mà cô chỉ biết trên giấy, Charlotte cảm thấy một loại cảm xúc khác.

Một số lượng đáng kể người dân đang sống trong căn cứ được coi như một thành trì này.

Tuy nhiên, nơi này là một căn cứ quân sự hơn là một khu dân cư, với những nơi ở tạm thời cho

người tị nạn và các lực lượng quân sự nòng cốt đóng quân ở đó.

Bởi vì các trận chiến diễn ra thường xuyên ở đây, toàn bộ thành phố có một bầu không khí căng thẳng.

"Các nơi trú ẩn của người tị nạn... gần như trống rỗng."

"Chà... bây giờ tìm người sống sót càng ngày càng khó."

Nghe Charlotte nói, Harriet gật đầu.

Có khá nhiều người tị nạn đã được giải cứu bằng cách nào đó, nhưng số lượng của họ chỉ khoảng 200 người.

Căn cứ càng lớn thì diện tích phòng thủ càng rộng nên quy mô không lớn đến thế.

Có doanh trại cho quân đội đóng quân, một ngôi đền dành cho các Thánh hiệp sĩ cầu nguyện, một nhà hàng với khói bốc lên từ đó, và chỉ những tòa nhà cần thiết như nhà kho lớn mới tồn tại trong khu vực.

Bến cảng cũng khá lớn, có thể tiếp nhận những con tàu lớn.

"Đó là nơi mà tham nhũng dường như là không thể."

"Vâng, đó là lý do tại sao..."

Sau khi tận mắt chứng kiến, Charlotte mơ hồ cảm thấy rằng không có chỗ cho những ham muốn ích kỷ ở nơi này.

Lucyni đang lặng lẽ ngắm nhìn khung cảnh của Cảng Mokna.

"Tôi sẽ quay lại sau khi đi bộ một đoạn ngắn. Cứ thoải mái nhìn xung quanh."

"Vâng thưa cô."

Lucynil bắt đầu bước đi như thể cô ấy đang đi dạo.

Tại Temple, cô ấy được cho là chỉ là một Kouhai trở nên thân thiết với Reinhardt một cách đáng ngạc nhiên, nhưng hóa ra cô ấy là một Chúa tể ma cà rồng với tuổi thọ cực cao.

Cả Charlotte và Harriet đều lặng lẽ nhìn chăm chăm vào lưng Lucynil, người đã trở thành thành viên của Hội đồng Trưởng lão.

Bất chấp hoàn cảnh.

Về ngoài như một đứa trẻ, nhưng thực chất là Chúa tể ma cà rồng.

Cô ấy thỉnh thoảng dừng lại và nhìn chăm chăm vào thứ gì đó, đắm chìm trong suy nghĩ.

Khi Charlotte dõi mắt theo mái tóc bạc lấp lánh của Lucynil, cô ấy dường như nhớ ra họ đến đây để làm gì, và nhìn thẳng về phía trước.

"Không cần phải che giấu việc chúng ta đang ở đây. Hãy đến trung tâm chỉ huy."

"Được rồi."

Harriet hơi siết chặt nắm tay.

Họ không biết kiểu trò chuyện nào sẽ diễn ra, nhưng chắc chắn rằng sẽ chẳng có gì tốt đẹp với tính cách của Liana.

Đó là lý do tại sao phản ứng của Charlotte rất quan trọng.

"Thưa Đức ngài, tiểu thư Liana hiện đang đi công tác. Cô ấy dự kiến sẽ trở lại vào hôm nay, nhưng chúng tôi không biết thời gian chính xác."

"Vậy chúng ta hãy đợi cho đến khi cô ấy trở lại."

Khi đến trung tâm chỉ huy, Charlotte nhận được báo cáo rằng Liana vắng mặt. Harriet và Charlotte ngồi trong phòng tiếp tân của trung tâm chỉ huy, đợi Liana trở về.

Những bức tường dày bao quanh Cảng Mokna được canh gác đều đặn bởi các hiệp sĩ. Việc bảo vệ được duy trì liên tục, vì quái vật có thể tấn công từ bất cứ đâu vào bất cứ lúc nào.

Vì đây là nơi diễn ra hầu hết các trận chiến nên tất cả binh lính đều cảm thấy căng thẳng.

Ngoài việc chỉ huy những người lính này, Liana thường xuyên tuần tra khu vực xung quanh để tiêu diệt quái vật, thậm chí còn thực hiện các chuyến thám hiểm xa để giải cứu những người sống sót.

Charlotte giỏi tính toán, nhưng cô ấy không nghĩ rằng những con số là tất cả.

Có những thứ chỉ có thể nhìn tận mắt mới biết được.

Chẳng hạn như tình trạng căng thẳng chung của Cảng Mokna hay việc tất cả binh lính đều có tinh thần phấn chấn.

Những thứ không thể diễn đạt bằng con số chỉ có thể nhìn bằng mắt.

Charlotte, sau khi quan sát Cảng Mokna ở một mức độ nào đó, đã đưa ra kết luận.

"Liana dường như có quá nhiều thứ trên đĩa của cô ấy."

Khối lượng công việc của Liana de Grantz khá nặng.

"Đúng vậy. Vì vậy, đôi khi Olivia đảm nhận nhiệm vụ của Liana trong vài ngày."

"À... Có lý đấy."

Người đứng đầu của Thánh Hội, Olivia Lanze.

Sức mạnh của cô ấy rất đáng kể, vì vậy nếu Liana có vẻ quá kiệt sức, Olivia sẽ bước vào và tiếp quản.

"Và cô ấy chỉ được nghỉ ngơi vài ngày?"

"Phải, Liana muốn như vậy... Cô ấy nói chỉ cần nghỉ ngơi vài ngày là sẽ bớt đau một chút."

Mặc dù có người khác có khả năng tiếp quản, Liana thực tế cư trú tại Cảng Mokna. Charlotte, khoanh tay, nhìn chăm chăm vào khung cảnh của Cảng Mokna.

"Reinhardt có thường kiểm tra cảng Mokna không?"

"Không, như cậu biết... Reinhardt có quá nhiều việc phải làm nên anh ấy không thể đến cảng Mokna thường xuyên. Nhưng lần trước anh ấy đã đi thị sát."

Cho dù những ngôi nhà được xây dựng vội vã đến đâu, Reinhardt hầu như không có thời gian để ngủ ngon trong khi xây dựng hệ thống của Edina. Anh thậm chí đã phải chịu đựng mối đe dọa ám sát.

"Hừm..."

"Sao, cậu thấy có gì lạ không?"

"Không thật sự lắm."

Charlotte lắc đầu.

"Tôi chỉ nghĩ rằng Liana về cơ bản có toàn quyền đối với Pháo đài Mokna..."

"Vâng, đúng vậy. Liana thường đưa ra quyết định và giải quyết các vấn đề ở đây đối với những vấn đề nhỏ. Nhưng đối với những vấn đề cực kỳ quan trọng, chúng tôi vẫn thảo luận và quyết định cùng nhau."

"Vấn đề cực kỳ quan trọng như thế nào?"

"Những thứ như làm thế nào để vận chuyển người tị nạn, hoặc làm thế nào để thiết lập các khu vực hoạt động mới."

Nghe Harriet nói, Charlotte gật đầu.

"Lòng trung thành của quân đội Pháo đài Mokna đối với Liana thế nào?"

"Lòng trung thành?"

"Phải, lòng trung thành."

Harriet im lặng suy nghĩ về câu hỏi của Charlotte.

"Phải cực kỳ cao. Liana luôn chiến đấu ở tuyến đầu và cố gắng giảm thiểu thương vong khi quái vật tấn công vào ban đêm. Nếu chỉ huy chiến đấu ở tuyến đầu... chẳng phải lòng trung thành sẽ cao sao?"

"Điều đó có ý nghĩa."

Charlotte vẫn nhìn ra ngoài cửa sổ.

Liana de Grantz đang dồn mọi nỗ lực của mình để bảo vệ Pháo đài Mokna.

Cô đã chiến đấu ở tuyến đầu để giảm thiểu thương vong. Sự tin tưởng và trung thành với một chỉ huy như vậy không thể thấp.

Charlotte bị thuyết phục bởi lời nói của Harriet.

"So với Olivia Lanze thì sao?"

"Huh?"

Harriet không khỏi hơi sửng sốt trước câu hỏi đột ngột.

“Liệu các hiệp sĩ ở đây có thể trung thành với Liana de Grantz hơn là với Olivia Lanze, thủ lĩnh của Sacred?”

"Đó là... một câu hỏi rất nguy hiểm, Charlotte."

Đó là một câu hỏi rất nhạy cảm. Những hiệp sĩ này ban đầu nằm dưới sự chỉ huy của Olivia Lanze, thủ lĩnh của Hội Thánh, và đã nhận Liana de Grantz làm chỉ huy của họ.

Nếu theo thời gian, họ trở nên trung thành với Liana de Grantz hơn là với Olivia, thì điều đó có thể trở thành một điểm gây tranh cãi.

Charlotte nhìn chăm chăm vào Harriet, người đang lảng tránh câu trả lời.

"Tôi phải hỏi những câu hỏi nguy hiểm."

"..."

"Tôi cần biết vì nó nguy hiểm."

Reinhardt muốn Charlotte đại diện đầy đủ cho Ma vương.

Do đó, cô ấy phải biết mọi thứ về Edina.

Những điều nguy hiểm phải được biết bởi vì chúng nguy hiểm. Ngay cả khi chúng là những vấn đề cực kỳ nhạy cảm.

"Tôi không biết tình hình cụ thể của Pháo đài Mokna hay các hiệp sĩ nghĩ gì. Nhưng... Liana luôn chiến đấu vì người dân và làm việc chăm chỉ để bảo vệ binh lính của mình. Tôi không biết các hiệp sĩ sẽ trung thành với ai hơn giữa Olivia và Liana... nhưng tôi nghĩ họ sẽ sẵn sàng hy sinh mạng sống của mình vì Liana..."

Mức độ trung thành là không rõ.

Nhưng lòng trung thành của các hiệp sĩ đủ để liều mạng.

"Lôi Vương là danh hiệu mà các hiệp sĩ gọi cô ấy với sự tôn trọng và ngưỡng mộ."

Đến mức họ đã trao danh hiệu như vậy cho chỉ huy của họ, người trẻ hơn họ rất nhiều và chỉ mới 20 tuổi.

"...Là vậy sao?"

Charlotte gật đầu trước câu trả lời của Harriet.

Harriet sợ những câu hỏi không rõ ý đồ của Charlotte.

Nếu có gì đó không ổn xảy ra khi Liana trở lại và họ bắt đầu tranh cãi, điều đó có thể gây ra vấn đề lớn. Và loại vấn đề đó có thể leo thang thành một cuộc chiến nếu xử lý không đúng cách.

Chính sách đã được thiết lập của Ma Vương.

Và cuộc đụng độ với Liana, một trong Tứ Thiên Vương.

Có khả năng cao là nó sẽ trở thành một sự kiện không thể đảo ngược theo nhiều cách.

Cuối cùng, dù không có mặt nhưng người có quyền quyết định cao nhất ở Edina chính là Ma vương Valier.

Bất kể có vấn đề hay không, nếu vấn đề không được giải quyết thỏa đáng, quyết định sẽ được đưa ra sau khi Ma Vương trở về.

Nếu Ma Vương trở lại trong khi có vấn đề, anh ta sẽ đứng về phía ai?

Đứng về phía bất kỳ ai chắc chắn sẽ tạo ra vấn đề.

Nếu anh ấy đứng về phía Charlotte, điều đó chắc chắn sẽ gây ra sự phẫn nộ giữa Liana và lực lượng hỗ trợ của cô ấy, những người giống như những người đóng góp sáng lập.

Nếu anh ấy đứng về phía Liana, chế độ của Charlotte, mới bắt đầu, sẽ lung lay ngay từ đầu. Nếu cô ấy không thể xử lý hợp lý lực lượng cộng tác viên, cô ấy sẽ không thể thực hiện sứ mệnh của họ là chịu trách nhiệm hoàn toàn về việc quản lý Edina.

"Charlotte, thứ này... quá nguy hiểm để chạm vào."

"Tôi biết điều đó."

Đáp lại những lời thận trọng của Harriet, Charlotte chỉ đáp lại trong khi nhìn ra ngoài cửa sổ.

—Vùng biên giới Tây Nam của Kernstadt.

Dãy núi Sren.

*Kwoong!

Tôi nhìn một cái cây lớn đổ xuống và lăn xuống núi, chẻ đôi.

"Huff... Huk..."

Mồ hôi lạnh chảy khắp người tôi.

Tôi chưa bao giờ tưởng tượng sẽ có một con quái vật cải trang thành một cái cây.

Tôi cố gắng leo lên và nghỉ ngơi một lát, nhưng cái cây cố nuốt chửng tôi và ăn thịt tôi ngay khi tôi vừa nhắm mắt.

Tôi đã cố gắng bảo vệ bản thân và trốn thoát bằng cách giải phóng [sức mạnh ma thuật] của mình và làm nổ tung phần giữa của cái cây, nhưng sẽ là một câu chuyện khác nếu tôi ngủ quên.

Đã khoảng hai tuần kể từ khi tôi đến Dãy núi Sren.

Tôi đã không thể ngủ được chút nào.

Và tôi vẫn chưa tìm thấy Rizaira.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading